

Svědectví: 13. Moje maminka stále žila, když hořela

..viděl jsem rozbité auto a jak moje maminka hoří..

Svědectví

Moje maminka stále žila, když hořela

Patnáctiletý Andrij vypráví reportéru CNN o tom, jak byla jeho rodina nucena vojáky, kteří na ně

mířili zbraněmi, odejít z domova ve městě Černihiv a o výbuchu, který vzal život jeho mamince.

“My mother was still alive while she was on fire.”

15-year-old Andriy recounts to CNN's [@JohnBerman](#) the moment his family was forced from their home at gunpoint in Chernihiv, Ukraine, and the attack that claimed his mother's life. pic.twitter.com/RzpV6G9zsh

— CNN (@CNN) [March 24, 2022](#)

Reportér CNN:

Toto je nové video z dnešního rána, které ukazuje katastrofální podmínky a cestu Ukrajinců prchajících z města Černihiv, které Rusko již několik týdnů ostřeluje.

Jedním z uprchlých civilistů je patnáctiletý Andrij, který jen o vlásek unikl poté, co byli pod hrozbou střelby donuceni opustit svůj domov.

A potom přejeli autem přes minu, o které si myslí, že byla nášlapná. Mluvil jsem s Andrijem, když se zotavoval ze svých zranění v dětské nemocnici tady ve Lvově.

Můžeš mi říct, co se stalo?

Andrij:

Seděli jsme v autě.. vzpomínám si, že jsem se podíval na své rozbité hodinky.. bylo 11 hodin.. Je to tak? Pět minut.. vzpomínám si, že jsem uviděl něco jako trávu nebo tak něco.. a za vteřinu jsem uviděl žlutý výbuch.. zvuk v uších.

Vzpomínám si, jak jsem se probíral.. probudil jsem se na cestě.. viděl jsem rozbité auto a jak moje maminka hoří.. ach, moje maminka byla ještě naživu, když hořela..

Začal jsem se odtamtud plazit.. a pak jsem ucítil bolest v levé klíční kosti.. ucítil jsem krev v levém uchu.. a pak slyším střelbu.. ne ze zbraní, ale raket nebo něčeho takového.. schoval jsem se tam a křičel.

Reportér CNN:

To je hrozný příběh.

Andrij:

Uch, byla hrozná zima.. nemůžu chodit.. někteří lidé z vesnice ke mně přišli.. tady je ten výbuch.. a tihle lidé nás odvedli do.. jejich domu.

Reportér CNN:

A co bylo s tvou maminkou?

Andrij:

Ona zemřela.. zemřela tam na tom místě.. ještě žila a hořela v ohni..

Pak mě doktoři vezli do nemocnice.. Hledám nějaké lidi odtamtud z obrany nebo policie, aby našli mého otce.

Reportér CNN:

Je v pořádku?

Andrij:

Můj otec je zoufalý, chápete, že vaše žena je mrtvá a hledáte svého syna.

Nemůžu se postavit bez berlí.

Myslím si, že jsem si to ještě neuvědomil.. všechno v plném rozsahu.

Reportér CNN:

Chceš, aby se svět dozvěděl o tvé mamince?

Andrij (pláče)

Chci, abych dnes večer byl s mou maminkou.. byla to velmi krásná žena.

Reportér CNN:

Má krásného a statečného syna. A je mi moc líto, že jsi tím prošel. Myslíš, že se někdy vrátíš do Černihivu?

Andrij:

Chtěl bych se do Černihivu vrátit, až skončí válka. Být zpátky u nás.. město a já.. Chci tam, protože je to moje.. je to moje město.. celý život jsem v něm žil. Nebo ne? Je velmi těžké dívat se, co se stalo s mým městem.

Reportér CNN:

Co teď budeš dělat?

Andrij:

Ne, já jen.. jen hrát na kytaru, prostě chci.. je to tak smutné.

Chci se od toho oprostit.. prostě jsem chtěl nějakou.. jako.. asi vám to nedokážu vysvětlit.

Všude tam posilovali učedníky a povzbuzovali je, aby vytrvali ve víře; říkali jim: „Musíme projít mnohým utrpením, než vejdemo do Božího království.“

Skutky apoštolů 14, 22

Soudím totiž, že utrpení nynějšího času se nedají srovnat s budoucí slávou, která má být na nás zjevena.

Římanům 8, 18

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)